

Andrzej Dębkowski

Reményem kis lámpája

(Moja mała lampka nadzieji)

Tadeusz Kwiatkowski-Cugownik

Tudod, Tadzsiu,
tegnap öreg fényképeket nézegettem.
És szemem sarkában ott rekedt
egy szentimentális könnycsepp.

Mi minden történt ezen a világon?

A szárny nélküli
„költők” rendre
apáik történetét lesik,
dadogó hazugságokkal gyilkolják
társaik lelkét.

Utazzunk el Farlandiába,
hol a mester nem keres a költészetben képtelenségeket,
utazzunk el a szerencse földjére,
hogy versekkel térhessünk vissza,
és kápráztassunk,

és szobrászkodjunk a széllel,
hogy harmat szálljon a rétre.

Vajon létezik-e valami,
amit eddig nem vettél figyelembe?

Költők és őrütek királya.
Visszatérsz-e Vlnóba valaha,
összeszeded-e a katyáni erdőben szétszórt csontokat?

Ulánus ábrándkép!
A költészet arany lovait
hámba fogó bohémek karavánja.

Ne könnyezz a poézis fölött.
A művész nem sírhat,
midőn gondosan
pohara fölé hajol.

Mindig ihat egy következő...

Zelón, 1998 januárja

*

Dialektika

(Dialektika)

Az emberek azt mondják,
hogy elég régen születtem,
hogy az életadó ködök hajnala
már mögöttem van,
mert általában későn kelek,
s a későn kelőnek
semmit nem ajándékoz a Jóisten.
Némelyik barátom
az életről beszél
– amely értelmetlenségekkel teli –,
a szegénységről, de leggyakrabban
a pénz és a perspektíva hiányáról.

Jobbára minden változik,
minden deformálódik,
olykor még át is alakul –
a marxisták szerint
ez a dialektika,
ámbátor csak a Pápához
robogó vonat
ablakából látható képek egymásutánja.

Egyre gyakrabban gondolok
a megbántottak bűneire,
hogy nem tudták megelőzni
a tragédiákat,
hogy nem akarták – bár tudták volna,
sírtak – bár nem voltak könnyeik,
adtak – bár senki sem kérte őket,
és meghaltak,
de nem becsület és tisztelet övezve.

Nincs már idő
futó ismeretségeket keresni,
de megvédhetünk még
egynéhány tisztas jellemet,
még mielőtt minden lány
teherbe esne,
a fiúk megölnék egymást
az utcákon és a stadionokban.

Az emberek azt mondják,
hogy elég régen születtem,
és bizonyos dolgokat nem értek,
habár minden változik.

A marxisták úgyis azt mondják, hogy ez a dialektika.

*

Félelem

(Strach)

Egész életemben
folyamatosan kísért
a szürke szín sajátja
izzad
nyitott mindenre
leül az ablakpárkány alá
vérgőzös tenyerével
meggyújtja cigarettámat
hallgat